

Hellmut Seiler

Mivel ébren fekszem *(Weil ich wach liege)*

*csukott szemmel látom
a vonatokat, kivilágított ablakaikat,
mögöttük olvasó emberek ülnek,
átsuhannak az éjszakán –*

*szárnyaló lélegzetedet figyelem,
nyugodt lélegzetem ellentétét,
a képzeletbeli mellékörejeidet
árnyaid birodalmából –*

*és érzem közelségüket, derűsen,
hiszen lélegzet-visszafojtva figyelem
egyik lélegzetvételeidet
a másik után.*

Tükörfehér *(Spiegelweiß)*

*Így állunk mi, fedetlenül
a tükörfehér kertek előtt,
magunkon kívül, a tél közepén –*

*katonák serege rongyokban,
senkit sem ismernek, legkevésbé
önmagukat,*

*elvadult katonák fehérben
özönlenek lyukas
emlékezetünk kaszárnyáiból.*

Egon Schiele

*Bármennyire is terpeszkedik,
kitekeredik, ellenszegül,
kínja megmarad:
nem lépi túl
a keretet.*

*Teste verejtéktől nyirkos,
fedetlen:
szakadásig feszült
görbe sikoly.*

A nagy titok

Amikor későre jár

(Wenn es spät wird)

*Amikor későre jár, befelé fülelek, magamba,
mintegy távolból egy óra ketyegését hallom,
lyukat és az időbe, egyre mélyebbre, mintha
egy kis keréklapátja lenne, mintha egy vigyorgó*

*kobold ülne rajta, ki csontos ujjával azzal fenyegeti,
hogy elugrik. Az óra azonban ketyeg, szinte
sértetlenül, zavartalanul, de állj! elakad, mintha
bottal járna, egyik lábát maga után vonszolva,*

*mintha egy foga kitörött volna, mintha selypítene,
vagy pöszén beszélne. Mintha járás közben
összecsuklana, mintha a korongja elferdült volna.
Mintha a legfinomabb homok nyikorogna*

*fogaskerekei között. És – egyszerre csak teljes egyedüllétben –
váratlanul elakad a lélegzetem.*

A következő

(Das Nächste)

*A költő nem ékszerész, nem sok minden áll
rendelkezésére: sem kék Wittelsbach,
sem sárga Tiffany, sem Orlov-gyémánt.
És keze alatt mégis létrejön – hogy miből,
nem tudom – olykor egy ékszer.
A legszebbet azonban még ő maga sem ismeri.
Már-már befejezte. És ekkor
hirtelen nem találja a szavakat.*

Szörényordas, 2022 augusztusában (Wolfsberg/Gärâna, im August 2022)

*A késő esti szellőben, mely a Szemenik felől ér,
ott állsz a csillagok borította ég alatt,
egy olyan mélység sötétjében,
amelyre nincsenek szavak,
és egészen közvetlenül – amitől szabadabban lélegzel –
egyszerre csak magadban érzed az „erkölcsi törvényt”,
csalhatatlanul, és „a csillagos ég fölötted”*

*a hűvös esti szellőben, mintha
első ízben teljesen egyedül lennél a világon,
és te viselnéd a kizárólagos felelősséget
a fennmaradásáért.*

Benő Eszter fordításai

HELLMUT SEILER Németországban élő költő, satíráíró, műfordító. A Brassó megyei Kőhalomban született 1953-ban. Germanisztikai és anglisztikai tanulmányait Nagyszébenben végezte, majd Marosvásárhelyen tanított. 1988-ban telepedett ki Németországba. Irodalmi munkásságát több díjjal is kitüntették, pl. a Würth-díjjal (2000) és az Irseer Pegasus díjjal (2003). A Német Írószövetség és a Nemzetközi PEN Club tagja, 2014–2021 között az Exil-PEN főtitkára.